9. Pointeri.

9.1. Operatori specifici pointerilor.

Un *pointer* este o variabilă care are ca valori adrese ale altor variabile, sau mai general adrese de memorie.

Un pointer este asociat unui tip de variabile, deci avem pointeri către int, char, float, etc.

În general o variabilă pointer **p** către tipul **T** se declară: **T** ***p**; Un tip pointer la tipul **T** are tipul **T***.

Exemple:

```
int j,*pj;/*pj este o variabila de tip pointer la întregi*/
char c, *pc;
```

Se introduc doi noi operatori:

• operatorul de adresare & - aplicat unei variabile furnizează adresa acelei variabile

```
pj=&j; /* iniţializare pointer */
pc=&c;
```

Aceste inițializări pot fi făcute la definirea variabilelor pointeri:

```
int j, *pj=&j;
char c, *pc=&c;
```

O greșeală frevent comisă o reprezintă utilizarea unor pointeri neinițializați.

Pentru a evita această eroare vom inițializa în mod explicit un pointer la **NULL**, atunci când nu este folosit.

• operatorul de indirectare (dereferențiere) * – permite accesul la o variabilă prin intermediul unui pointer. Dacă p este un pointer de tip T*, atunci *p este obiectul de tip T aflat la adresa p.

În mod evident avem:

```
*(&x) = x;
&(*p) = p;
```

Exemplu;

```
int *px, x;
x=100;
px=&x; // px contine adresa lui x
printf("%d\n", *px); // se afiseaza 100
```

Dereferențierea unui pointer neinițializat sau având valoarea **NULL** conduce la o eroare la execuție.

9.2. Pointeri generici (pointeri void).

Pentru a utiliza un pointer cu mai multe tipuri de date, la declararea lui nu îl legăm de un anumit tip.

```
void *px; // pointerul px nu este legat de nici un tip
Un pointer nelegat de un tip nu poate fi dereferențiat.
Utilizarea acestui tip presupune conversii explicite de tip (cast). Exemplu:
int i;
void *p;
. . .
p=&i;
*(int*)p=5; // ar fi fost gresit *p=5
Exemplul 17: Definiți o funcție care afișează o valoare ce poate aparține unuia din
tipurile: char, int, double.
#include <stdio.h>
enum tip {caracter, intreg, real};
void afisare(void *px, enum tip t) {
   switch(t) {
       case caracter:
          printf("%c\n", *(char*)px); break;
       case intreg:
          printf("%5d\n", *(int*)px); break;
       case real:
          printf("%6.21f\n", *(double*)px); break;
   }
}
int main(){
   char c='X';
   int i=10;
   double d=2.5;
   afisare(&c, caracter);
   afisare(&i, intreg);
   afisare(&d, real);
}
                9.3. Pointeri constanți și pointeri la constante.
In definițiile:
const int x=10,
*px=&x;
```

x este o constantă, în timp ce **px** este un pointer la o constantă. Aceasta însemnă că **x**, accesibil şi prin **px** nu este modificabil (operațiile **x++** şi (***px**) ++ fiind incorecte, dar modificarea pointerului **px** este permisă (**px++** este corectă).

Un pointer constant (nemodificabil), se definește prin:

```
int y, * const py=&y;
```

In acest caz, modificarea pointerului (**py++**) nu este permisă, dar conținutul referit de pointer poate fi modificat ((***py)++**).

Un pointer constant (nemodificabil) la o constantă se definește prin:

```
const int c=5, *const pc=&c;
```

In cazul folosirii unor parametri pointeri, pentru a preveni modificarea conținutului referit de aceștia se preferă definirea lor ca pointeri la constante. De exemplu o functie care compară două șiruri de caractere are prototipul:

```
int strcmp(const char *s, const char *d);
```

9.4. Operații aritmetice cu pointeri.

Asupra pointerilor pot fi efectuate următoarele operații:

- adunarea / scăderea unei constante
- incrementarea / decrementarea
- scăderea a doi pointeri de același tip

Prin incrementarea unui pointer legat de un tip **T**, adresa nu este crescută cu **1**, ci cu valoarea **sizeof(T)** care asigură adresarea următorului obiect de același tip. În mod asemănător, **p** + **n** reprezintă de fapt **p**+**n*****sizeof(T)**.

Doi pointeri care indică elemente ale aceluiași tablou pot fi comparați prin relația de egalitate sau ne egalitate, sau pot fi scăzuți.

Pointerii pot fi comparați prin relațiile == şi != cu constanta simbolică **NULL** (definită în **stdio.h**).

9.5. Legătura între pointeri și tablouri.

Între pointeri şi tablouri există o legătură foarte strânsă. Orice operație realizată folosind variabile indexate se poate obține şi folosind pointeri.

În C numele unui tablou este un pointer constant la primul element din tablou: **x=&x[0]** Numele de tablouri reprezintă *pointeri constanți*, deci nu pot fi modificați ca pointerii adevărați.

Exemplu:

```
int x[10], *px;
px=x; /* sunt operatii permise */
px++;
x=px; /* sunt operatii interzise, decarece x este */
x++; /* pointer constant */
```

Prin urmare *variabilele indexate* pot fi transformate în *expresii cu pointeri* și avem echivalențele:

Tabel 8.2. Corespondența între tablouri și pointeri

Adresă		Valoare	
Notație indexată	Notație cu pointeri	Notație indexată	Notație cu pointeri
[0]x&	x	x[0]	*x
&x[1]	x+1	x[1]	* (x+1)
&x[i]	x+i	x[i]	* (x+i)
&x[n-1]	x+n-1	x[n-1]	*(x+n-1)

În C avem următoarea echivalență ciudată! Dacă x este un tablou de întregi

```
x[i] \equiv i[x]
Într-adevăr: x[i]=*(x+i)=*(i+x)=i[x]
```

9.6. Parametri tablouri.

Dacă în lista de parametri a unei funcții apare numele unui tablou cu o singură dimensiune se va transmite adresa de început a tabloului. Aceasta ne permite să nu specificăm dimensiunea tabloului, atât la definirea, cât și la apelul funcției.

Exemplul 18: Scrieți o funcție care calculează produsul scalar a doi vectori \mathbf{x} și \mathbf{y} , având câte \mathbf{n} componente fiecare.

Antetul funcției va fi:

```
double scalar(int n, double x[], double y[])
```

Funcția poate fi declarată cu parametri formali pointeri în locul tablourilor:

```
double scalar(int n, double *x, double *y)
{  double P=0;
  for (int i=0; i<=n; i++)
        P=P+x[i]*y[i];
  return P;
}
echivalentă cu:
double scalar(int n, double *x, double *y)
{  double P=0;
  for (int i=0; i<=n; i++)
        P=P+*(x+i)**(y+i);
  return P;
}</pre>
```